novobydžovský ZPRAVODAJ

Ročník XXIII.
5. března 1996

Číslo
1

Z obsahu čísla: Skvělý úspěch hokejistů ✶ Současné zdravotnictví a novobydžovská nemocnice ✶ Činnost policie v roce 1995 ✶ Poděkování za pomoc ✶ Z našeho muzea ✶ Výroční schůze církve československé husitské ✶ Městská knihovna v uplynulém roce ✶ Zájem Městského úřadu o naše nejmenší ✶ Sraz žactva ČOS v Turnově ✶ Poslední „disco" v sokolovně ✶ Seriály Zdeňka Smutného a Franty Řezníčka ✶ Oznámení ✶ Z naší matriky

Hospodaření města za rok 1995

Hospodářský výsledek za uplynulý rok vykázal přebytek ve výši Kč 7,480.472,70.

NAPLNĚNÍ PŘÍJMOVÉ ČÁSTI ROZPOČTU BYLO NA 114,6 %, kde se výrazně splnily daňové příjmy od Finančního úřadu Nový Bydžov:

	Rozpočet	Skutečnost
— daň ze závislé činnosti	16,609.000,—	21,666.000,—
— daň z příjmu z podnikání fyzických osob	2,725.000,—	5,615.000,—
— daň z nemovitosti	3,080.000,—	4,263.000,—
	22,414.000,—	31,544.000,—

Na tvorbě příjmů se též podílelo město ve vybraných poplatcích a ostatních nerozpočtovaných příjmech:

	Rozpočet	Skutečnost
— poplatek z veřejného prostranství	558.000,—	693.000,—
— poplatek ze psů	35.000,—	39.000,—
— správní poplatky	1,505.000,—	1,652.000,—
— z prodeje majetku	1,500.000,—	1,734.000,—
— poplatek ze vstupného	3.000,—	3.000,—
— ostatní, úroky z bank. účtu, převody od obcí ve školství, pokuty, sankční poplatky	—	1,224.000,—
	3,601.000,—	5,345.000,—

Dalším zdrojem příjmů byly příjmy z činnosti rozpočtových organizací, kterými jsou: správa lesů, školství, kultura, vnitřní správa a správa bytů. Rozpočtové příjmy 5,396.000,— a skutečnost 8,925.000,—.

Dotace od OÚ HK na výkon státní správy, školství a soc. péči ve výši 25 miliónů 332 tisíc byla plně poskytnuta.

VE VÝDAJÍCH BYL ROZPOČET POSÍLEN O DOTACE POSKYTNUTÉ OKRESNÍM ÚŘADEM HRADEC KRÁLOVÉ — v celkové výši 8,288.171,— a příspěvkem na nástavbu požární zbrojnice v částce Kč 2,500.000,— od Hasičského záchranného sboru Hradec Králové. Všechny tyto dotace byly do konce roku zcela vyčerpány.

Pokračování na s. 2

Pokračování ze s. 1

VÝDAJE JEDNOTLIVÝCH KAPITOL byly čerpány k naplňovaným příjmům na 105,4 %. Ve 4. čtvrtletí některá odvětví rozpočtu byla směrována k úspoře výdajů, a to především na finanční pokrytí rozestavěných staveb. V závěru roku se však situace ve financování podstatně zlepšila v důsledku vyšších daňových příjmů.

PŘEHLED ČERPÁNÍ VÝDAJŮ JEDNOTLIVÝCH KAPITOL:	Rozpočet	Skutečnost v tis. Kč
702 Životní prostředí	1,465	987
709 Správa lesů	1,571	1,364
710 Doprava a komunikace	1,832	1,879
714 Školství	12,031	10,319
716 Kultura	5,507	4,786
719 Vnitřní správa	15,103	19,705
728 Sociální péče	22,031	21,337
739 Správa bytů a TS	16,363	19,460
740 Stavebnictví	4,900	4,442
741 Pojištění, splátky úvěru, plynofikace a ostatní	695	1,672
Celkové výdaje	81,498	85,951

DÁLE UVÁDÍME PŘEHLED O STAVBÁCH:	Rozpočtované náklady v roce 1995	Skutečnost v tis. Kč
— oprava radnice	7,718	7,718
— plynofikace kotelny v kulturním klubu	650	439
— hřbitovní zeď Vysočany	670	646
— kostel sv. Jakuba	1,490	1,474
— oprava mariánského sloupu	256	257
— oprava ul. Hradební a ul. U Památníku	1,832	1,879
— oprava MŠ Palackého ul.	2,026	2,000
— nástavba požární stanice	5,020	3,787
— oprava úřadu ve Skochovicích	261	261
— výstavba penzionu	18,205	18,209
— plynofikace kotelny domu čp. 1415, ul. U plovárny	2,998	2,907
— oprava domu čp. 84 (býv. Jednota)	1,500	995
— plynofikace města	2,303	2,777
Celkem	44,929	43,349

Vedoucí finančního odboru
Zdena Dvořáková

Skvělý úspěch hokejistů

Zatímco KSČ slavila v Praze výročí 25. února, na zimním stadiónu v Novém Bydžově hráli hokejisté rozhodující zápas o postup do nejvyšší krajské soutěže. Za podpory sedmi set diváků se podařilo vybojovat postup a potvrdit skvělou sezónu, jakou v Novém Bydžově nepamatujeme.

NOVÝ BYDŽOV	TRUTNOV
5	: 1

O postup se zasloužili tito hráči: **brankáři** - Vrzal Daniel, Vojtěch Ota; **obránci** - Valenta Zdeněk, Tomáš Marcel, Čížek Jiří, Čížek Aleš, Vaníček Vítězslav, Doskočil Miroslav; **útočníci** - Heřman Ondřej, Horák Jiří, Čížek Marcel, Pacholík Aleš, Marek Dušan, Nutil Daniel, Myškař Leoš, Poddaný Miroslav, Tér Petr, Knytl Lukáš, Bradna Jan a Svěcený Jiří. Lidé okolo mužstva - Knytl Ladislav, Špaček Ladislav, Kunc Miroslav a Novák Josef.

Nelze opomenout ani skalní fanoušky, kteří cestovali s mužstvem nebo za ním jezdili na zápasy venku. Návštěvy na utkání mužstva v domácím prostředí patří mezi největší v kraji. Tato návštěvnost zavazovala hráče k odpovědnosti a výsledek je na světě.

To: „Hoši děkujem!" nebyla od diváků pouze fráze, ale skutečné poděkování.

Hráči a výbor děkují touto cestou všem divákům, sponzorům, Městskému úřadu a Technickým službám za podmínky, jaké v dané složité situaci poskytli.

Podrobnější informace a snímky přineseme v příštím čísle Zpravodaje - po výroční členské schůzi.

PK

SOUČASNÉ ZDRAVOTNICTVÍ A NOVOBYDŽOVSKÁ NEMOCNICE

Pro poměry, které vládnou v našem zdravotnictví, se na západě často používá výstižné označení: turbulentní prostředí. Říká se tím, že poměry v nějakém odvětví jsou neustálené, že co platí dnes, nemusí již platit zítra. V našem případě to znamená, že plánování činnosti zdravotnických zařízení na základě stávající situace je velmi obtížné. Platí to zejména v případě, kdybychom usilovali o to rozvíjet v nemocnici aktivity, které jsou momentálně výhodné, které nám přinesou více peněz, a naopak omezovali činnosti, které výhodné nejsou. Mohli bychom se tak chovat, kdybychom vyráběli např. spotřební zboží. Avšak vzhledem k tomu, že naším posláním je léčení spoluobčanů postižených nějakým onemocněním, mělo by takové chování jen málo společného s etikou, jaká byla až donedávna ve zdravotnictví naprosto normální. Bohužel sdělovací prostředky nás téměř denně informují o tom, že situace se mění k horšímu. Je tomu tak proto, že systém financování zdravotní péče k takovému chování zdravotnická zařízení nutí.

Vážné ekonomické potíže se nevyhýbají ani novobydžovské nemocnici. Rozdíl mezi skutečnými náklady na léčení pacientů a částkou, kterou hradí pojišťovny, je veliký: na průměrné hospitalizaci jednoho pacienta ztrácí nemocnice cca 4 000,— Kč. Při téměř 6 000 hospitalizací za rok vychází roční ztráta na lůžkové části nemocnice cca 24 mil. Kč. Kdyby tyto ztráty nevzal na svá bedra zřizovatel nemocnice — Okresní úřad v Hradci Králové, nemohla by nemocice existovat ani dva měsíce.

Často se objevující úvahy o tom, že managementy nemocnic mohou tuto situaci podstatně ovlivnit, jsou mystifikací. Šetřit lze zajisté na mnohém a myslím, že dnes už každý pracovník nemocnice chápe, že se při své práci musí chovat ekonomicky. Avšak částka, kterou jsme společným úsilím schopni v nemocnici ušetřit, je o řád nižší než ta, kterou ztrácíme vinou podhodnocených úhrad. Uvedu jen několik čísel pro ilustraci nákladů: 36 % jde na tzv. nákupy (všechny druhy energií, otop, potraviny, prádlo, léky a materiál), 53 % jsou mzdové náklady, včetně pojistného, 6,5 % odpisy a 4,5 % služby (telefon, poplatky za TV a rozhlas, cestovné, příspěvky na vzdělávání personálu apod.).

Největší nákladovou položkou jsou mzdy. Informace o tom, že zde je možný zdroj úspor, lze opět snadno uvést na pravou míru: nemocnice zaměstnává 0,78 zdravotníka na 1 lůžko a 0,4 technického pracovníka na 1 lůžko. Obě kategorie pracovníků jsou na hranici počtu, při kterém je nemocnice provozuschopná, a jde o jedna z nejnižších čísel v ČR. Průměrný hrubý měsíční plat je 7 178,— Kč. Asi bychom těžko našli člověka, který by si myslel, že tuto částku lze snížit.

Vrátím se na začátek tohoto příspěvku. Přestože situace ve zdravotnictví nutí zdravotnická zařízení ke konjunkturálnímu chování a některá zařízení se této situaci přizpůsobují, domníváme se a máme v tom podporu zdravotního i finančního referátu zřizovatele, že takový přístup je nepřijatelný. Chceme poskytovat především komplexní a co nejlepší léčebnou a ošetřovatelskou péči, usilujeme však o to, aby byla prováděna co nejekonomičtěji.

Mimo jiné se proto snažíme, v souladu s celosvětovým trendem, zlepšit práci nemocnice zejména v oblasti ošetřovatelské péče. Zatím na jedné stanici oddělení vnitřního lékařství byla zavedena tzv. skupinová péče. Každá sestra má svůj okruh pacientů, o které se všestranně stará. Je s nimi v užším kontaktu, lépe je zná a může se o ně starat po všech stránkách mnohem efektivněji než dříve. Tento systém klade na sestry velké nároky a v zahraničí je zajišťován mnohem větším počtem zejména pomocného personálu, než jak to umožňují naše podmínky. Po prvních, velmi dobrých zkušenostech bychom tento způsob poskytování ošetřovatelské péče rádi rozšířili i na další oddělení.

Na gynekologicko-porodnickém oddělení byla péče o pacientky, budoucí maminky nebo ženy před nebo po chirurgickém ošetření, rozšířena o odborně vedený rehabilitační tělocvik, maminky jsou pomocí instruktážních videokazet podrobně seznámeny s těhotenstvím a porodem, mají možnost si prohlédnout porodní sál a seznámit se s prostředím, kde budou trávit první chvíle se svým dítětem. Samozřejmostí je i poučení pro doprovod rodičky — otce nebo jiné blízké, které chce mít maminka u porodu.

Velmi rádi bychom rozšířili okruh služeb pro starší pacienty, kteří jsou častými klienty naší nemocnice, o tzv. domácí péči, která je důležitou součástí programu Světové zdravotnické organizace. Zdravotní sestry navštěvují nemocné v jejich domácnostech a vykonávají u nich ošetřovatelské výkony (podávání léků, inzulinu, převazy, hygienická péče, rady v oblasti životosprávy atd.). Nemocným se tak může výrazně zkrátit pobyt v nemocnici a v okruhu svých blízkých se rychleji uzdravují. V současné době jednáme se zdravotní pojišťovnou, zda bude možné tuto službu v rámci nenemocnice poskytovat.

Žádná z uvedených činností není ekonomicky příliš lukrativní, soudíme však, že jimi naplňujeme poslání naší nemocnice. Doufejme, že po dvou letech otálení orgány zodpovědné za stav zdravotnictví začnou situaci konečně řešit efektivními kroky a nemocnice se dostanou z nynější tíživé situace.

RNDr. J. Židů, CSc.

Vyjadřuji poděkování firmě J. Hons & J. Nechutová za pochopení a velkorysost při zakoupení telefonní stanice pro ARO NsP Nový Bydžov. Tím je zabezpečena nepřetržitá dostupnost anesteziologa v naší nemocnici. Ještě jednou - děkuji!

MUDr. Vladimír Lhotský, primář ARO NsP Nový Bydžov

ČINNOST POLICIE V ROCE 1995

Rok 1995 byl pro Obvodní oddělení policie Nový Bydžov stejně náročný jako roky předcházející. Prakticky se stejným počtem policistů jsme museli zvládnout veškeré úkoly na nás kladené. V průběhu roku 1995 došlo k určité obměně policistů, kdy na Obvodní oddělení přišli mladí policisté, kteří nyní získávají potřebné zkušenosti v práci policie.

Je možno konstatovat, že v oblasti trestné činnosti se situace oproti minulým létům stabilizovala, což je možno doložit tím, že v roce 1994 bylo evidováno a šetřeno celkem 281 trestných činů a v roce 1995 277 trestných činů. Z tohoto počtu bylo 189 trestných činů se známými pachateli, což činí 68,23 % objasněnosti.

Pokračování na s. 4

Dokončení ze s. 3

Uvedené procento objasněnosti u trestných činů nás řadí na první místo v rámci Okresního ředitelství Hradec Králové.

Pokud bych se zaměřil na jednotlivé oblasti zjištěné trestné činnosti, uvádím, že v oblasti obecné kriminality bylo v teritoriu Obvodního oddělení Nový Bydžov zjištěno 228 trestných činů, z toho 141 objasněno, což činí 61,84 % objasněnosti. U násilné trestné činnosti bylo zjištěno 9 trestných činů a 9 trestných činů bylo objasněno, t.j. 100 %. U mravnostní trestné činnosti byly zjištěny 2 trestné činy a 2 objasněny, t.j. 100 %. U majetkové trestné činnosti bylo zjištěno 205 trestných činů, z toho 118 trestných činů objasněno, t.j. 57,58 % objasněnosti. U krádeží vloupáním do různých objektů bylo zjištěno 66 trestných činů, z toho 37 trestných činů objasněno, t.j. 54,41 %. U krádeží prostých bylo zjištěno 126 trestných činů, z toho bylo 71 trestných činů objasněno, t.j. 56,35 %. U hospodářské trestné činnosti bylo zjištěno 19 trestných činů, z toho bylo 18 trestných činů objasněno, t.j. 94,74 procenta.

Z tohoto stručného výčtu vyplývá, že u žádné z oblastí trestné činnosti nekleslo procento objasněnosti pod průměr Okresního ředitelství PČR Hradec Králové, v čemž se odráží dobrá práce policistů Obvodního oddělení Nový Bydžov.

Na úseku přestupků

V teritoriu Obvodního oddělení policie Nový Bydžov bylo v roce 1995 zjištěno celkem 1203 přestupků, z toho jich bylo 414 administrativně zpracováno a u 242 přestupků byl zjištěn pachatel. Tyto přestupky byly oznámeny správnímu orgánu Městského úřadu nebo Dopravnímu inspektorátu PČR Hradec Králové. V procentuálním vyjádření se jedná o objasnění přestupků na 58,4 %. Zbývající část přestupků byla řešena v blokovém řízení, kdy bylo uloženo cca 170.000 Kč v blokových pokutách.

Na úseku veřejného pořádku:

Za období roku 1995 nedošlo v teritoriu Obvodního oddělení policie Nový Bydžov k závažnému nebo hromadnému narušení veřejného pořádku. Jako nový druh narušení veřejného pořádku bylo v několika případech řešeno jednání skupin SKINHEADS, ovšem včasným zásahem policie nedošlo k vážnějšímu narušení veřejného pořádku a tyto osoby byly včas zadrženy a pro své jednání řešeny. Nemalým problémem při narušení veřejného pořádku jsou i taneční zábavy určené pro mládež, pořádané v celém teritoriu Obvodního oddělení. Zde se jeví jako největší problém podávání alkoholických nápojů mládeži, což se projevuje ve zvýšené agresivitě rozcházející se mládeže ze zábav do míst bydliště. Rovněž jsou získávány poznatky k požívání různých druhů drog. Takto ovlivnění účastníci zábav poškozují státní i soukromé vlastnictví a majetek, dochází k různým výtržnostem a nemalou měrou má požitý alkohol nebo droga vliv na páchání závažnější trestné činnosti.

S tímto stavem nejsme spokojeni a v roce 1996 bude této oblasti věnována zvýšená pozornost. Rovněž bude větší pozornost věnována navázání užších vztahů se zástupci Obecních úřadů se zaměřením na uvedenou problematiku. Takto bychom chtěli společnou cestou čelit dané problematice.

Na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu:

Nehodovost na našich silnicích nabývá stále větších rozměrů. Oproti roku 1994 se zvýšil počet dopravních nehod z 119 v roce 1994 na 142 v roce 1995. Úměrnou řadou se zvýšily i vzniklé škody při dopravních nehodách a v neposlední řadě zhoršily i následky na zdraví a životech našich spoluobčanů. Nemalou měrou se na dané situaci podílí i používání alkoholických nápojů řidiči motorových vozidel před započetím anebo v průběhu jízdy. I zde je možno uvést, že oproti roku 1994, kdy bylo zjištěno 25 řidičů pod vlivem alkoholu, bylo v roce 1995 zjištěno celkem 35 řidičů. Víme velmi dobře, že se požívání alkoholických nápojů řidiči motorových vozidel stále rozmáhá, a proto v tomto směru jsou přijímána opatření směřující k zvýšenému dozoru nad silničním provozem. Rovněž tak dochází ke zvýšení agresivity, bezohlednosti, nepřiměřené rychlosti, nesprávnému způsobu jízdy, nedodržování bezpečné vzdálenosti a nepozornosti u řidičů, což lze považovat za nejčastější příčiny vzniku dopravních nehod. Rovněž je velmi často zjišťováno, že k provozu na pozemních komunikacích jsou používána motorová vozidla bez schválené způsobilosti technického stavu nebo se využívá odcizených nebo jinak opatřených SPZ.

V této oblasti bude v letošním roce a v dalším období důsledně využíváno daného oprávnění zákonných norem, aby se situace na silnicích stabilizovala nebo zlepšila. Tímto způsobem chceme čelit hrubé nekázni a bezohlednosti některých řidičů a zajistit bezpečný provoz na komunikacích a chránit majetek, zdraví a životy našich spoluobčanů.

Spolupráce s Městskou policií:

Je možno kladně hodnotit spolupráci s Městskou policií, která se společným úsilím podílí na dobré bezpečnostní situaci a stavu veřejného pořádku v Novém Bydžově. Vzájemná spolupráce se uskutečňuje zejména ve společných hlídkách, zejména v noční době. Rovněž tak zavedený systém ochrany majetku fyzických i právnických osob tzv. PCO má značný podíl na snížení trestné činnosti, zejména krádeží vloupáním v Novém Bydžově. Na základě zavedeného systému ochrany objektů bylo v roce 1995 příslušníky Městské policie zadrženo několik pachatelů této trestné činnosti. Rovněž v oblasti veřejného pořádku je možno říci, že zde je velmi dobrá spolupráce, kdy je využíváno společných hlídek při různých akcích konaných v Novém Bydžově. V oblasti dopravy využívá PČR technického prostředku tzv. „botičky", zejména v případech nálezu odcizených motorových vozidel, kdy se tímto způsobem zajišťuje nalezené vozidlo před dalším odcizením. Vzájemná spolupráce neprobíhá jenom v oblasti služební činnosti, ale i při různé sportovní činnosti, kdy je zvyšována tělesná zdatnost policistů.

Vedoucí oddělení:
kpt. Kop Václav

Poděkování za pomoc

Touto cestou Vám musím poděkovat za profesionální zákrok a pomoc Vašich strážníků pana Ondřeje Košilky a Radka Smékala, kteří v ranních hodinách dne 16. 1. 1996 velkou měrou pomohli hlídce OOP Chlumec n. C. a OOP Nový Bydžov zadržet nebezpečné pachatele rozsáhlé trestné činnosti, konkrétně krádeží vloupáním do prodejen se škodou kolem 2.000.000 Kč.

Pachatelé osob. motor. vozidlem zn. BMW ujížděli velice agresívní nebezpečnou jízdou hlídce OOP Chlumec n. C. až do Nového Bydžova a zde po honičce, kterou tisk přirovnal k americkému akčnímu filmu, díky profesionální práci obou strážníků byli zadrženi. Je nutné ocenit, že oba jmenovaní strážníci neztratili duchapřítomnost a dokázali i během stíhání sledovat, kde a jakým způsobem se pachatelé zbavují předmětů, které jejich trestnou činnost dokazují. Byl podán návrh na finanční odměnu oběma strážníkům pro vzorný zákrok.

Vedoucí OOP Nový Bydžov:
kpt. Václav Kop

SOKOL NOVÝ BYDŽOV

pořádá

VE STŘEDU DNE 8. KVĚTNA 1996

I. ROČNÍK

CYKLOTURISTICKÉHO VÝLETU

k Masarykovy věži samostatnosti v Hořicích v Podkrkonoší

Kategorie: mládež, dospělí

Trať povede po různých trasách

Start v 9 hodin od sokolovny

Sponzoruje: KOLA TUREK

VENKOV V PRŮVODCI MUZEA

Dnes bychom vám chtěli nabídnout zlevněnou brožuru „MĚSTSKÉ MUZEUM V NOVÉM BYDŽOVĚ. PRŮVODCE EXPOZICÍ" (vydalo muzeum v roce 1991). Za pouhých 5 Kč se na 12 stránkách textu blíže seznámíte nejen s jednotlivými oddíly expozice, ale také s odkazy na novější literaturu k dějinám a ke klenotům muzejních sbírek. Text doplňuje 14 fotografických příloh se snímky významných exponátů a reprodukce Wernerovy veduty města z pol. 18. století. Pro bližší představu o publikaci zde uveřejňujeme kratší ukázku.

... Další sál je z větší části věnován **venkovu.** Čtyři malované **almary**, tři **truhly**, **postel**, **kolébku** a čtyři **vyřezávané židle**, část nádobí a nářadí a krojové součásti zdobí různé květinové ornamenty. Patriarchální představy dokládá **koutní almárka** na úschovu peněz a dokumentů, kterou odemykal jedině hospodář. Kolem ní jsou zavěšeny početné **podmalby na skle** a **celodřevěné hodiny** z roku 1751 ze Starého Bydžova. Na polici vidíme staré nádobí — talířky, hrníčky a džbánky. Z dalšího nádobí běžné denní potřeby upozorňujeme hlavně na tři **hrnčinové pánve na třínožce** z doby černé kuchyně. Vesnickou samosprávu připomínají **rychtářská práva**, jedno v podobě železné ruky. Zcela ojedinělým exponátem je **malované čelo már** z Lískovic z roku 1834 s alegorií pomíjivosti života.

Těžkou práci venkovských lidí symbolizuje **starý pluh**, **svazek povřísel**, **obilní srpy a cepy**, **roubíky**, **dřevěná lopata a máselnice**. Návštěvník tu také uvidí **nástroje rukodělné textilní výroby** — mědlici, kolovrat, přeslici a motovidlo. Oblibu modrotisku dokumentují **ukázky modrotiskových forem a vzorů.** Oprávněný obdiv zaslouží vystavené **výšivky**, **čepce**, **čepečky** a **mužské kožené pásy.**

Mizející svět roubených venkovských stavení názorně přiblíží **model statku** ze Starého Bydžova, doplněný o sýpku ze Sloupna, **záklopová prkna** z lomenic z roku 1787 z Prasku a z roku 1832 ze Žlunic, **malba samouka** s pohledem na neznámou vesničku s kostelem a zvonicí, **rytina hospody** v Kobylicích od Josefa Šembery z 1. pol. 19. století, lavírovaná **perokresba domu s podsíní** z Hlušiček od Stanislava Hudečka a **fotografie venkovských domů.** Staré včelařství připomene **klát** (úl z vydlabaného kmene) a **vykuřovadlo** z 19. století, tesařství **velký hoblík** z roku 1866 z Vysočan a kovářství **mistrovský kus** ze Žlunic a **dveře s podkovami** z Říhovy kovárny v Hlušicích (oboje z 1. poloviny 19. století).

Zvlášť vzácný soubor velké uměleckohistorické hodnoty tvoří **lidová fajáns** z 18. a 19. století. Něžnou krásou snad nejvíc okouzlí džbánek s ptáčkem a rostlinným dekorem z roku 1710, nesoucí výrazné rysy habánské fajánse. Habánské prvky se uplatňují i na džbánu z roku 1768, jehož hlavní výzdobu tvoří motivy vinařství a obilnářství. Brilantní technikou malby v barvách vysokého žáru také vyniká džbán z roku 1822 s rázovitými postavami kuřáků. I další ukázky lidové fajánse patří k významným dokladům této zvláštní rukodělné práce, jejíž výrobky se dostaly i do domácností v našem kraji. Vystavený soubor doplňují **různé dýmky**, mezi nimi i velká dýmka z 18. století a čtyři pěnovky z poč. 19. století.

Návštěvníka jistě zaujme i **lidové emailované sklo** — džbánky, lahvice a tzv. prysky (menší šestiboké lahvičky určené k pití pálenky), soubor malovaných **náboženských obrázků** a tištěných **kramářských písní.** Nefalšovanou neumělostí okouzlí drobné lidové **plastiky madon a sv. Jana Nepomuckého, lidová malba Zjevení sv. Jana a dva obrazy Poslední večeře**, jeden z nich vykládaný ze slámy a primitivně domalovávaný. Čtyři **betlémské figurky** vytvářeli dovední řezbáři v 1. pol. 19. století. Součástí expozice je i **několik novějších obrazů s venkovskými náměty**, na prvním místě rozměrné plátno Staročeské posvícení od Stanislava Hudečka. Zastoupen je i František Pečinka a František Daněk - Sedláček.

Zcela zvláštní pozornost si zaslouží **malované desky z jeslí** z novobydžovského kostela sv. Vavřince — Pastýř ze 2. pol. 17. století a čtyři desky P. Marie s Ježíškem, sv. Josefem a třemi pastýři z pol. 18. století. Jde o vzácně dochované části dvou kostelních betlémů, které v českých zemích nemají obdoby.

J. P.

„Ve schůzích jsme se umluvili, že především učiníme obchůzky ve městě a nejbližším okolí jeho dům od domu a potom že se rozjedeme teprve po venkově, abychom ještě sebrali a zachránili, co se sehnati a zachrániti dá. A musíme dáti pravdě svědectví, že jsme se všude potkali s ochotou velikou a věci na výstavu určené buď nám přímo darovány, prodány, z největší části však zapůjčeny, ovšem na pověřené stvrzenky. Že celá tato výprava naše se zdarem neočekávaným se potkala, to děkovati máme především pp. starostům, učitelům a duchovním správcům v jednotlivých obcích. ... Tu teprve jsme shledali, jaké poklady nevyčerpatelné, po otcích zděděné, posud se skrývají na venkově našem. Přičiněním jmenovaných pánů pojali k nám důvěru milí naši venkované a snesli nám, kde co měli vzácného, ochotně a rádi."

Z výroční jednatelské zprávy o přípravách Muzejního spolku na Národopisnou výstavu československou v roce 1895

VÝROČNÍ SCHŮZE CÍRKVE ČESKOSLOVENSKÉ HUSITSKÉ

V neděli 25. února se ve sboru církve československé husitské sešli její příslušníci na své výroční schůzi. Na tomto shromáždění podali zvolení členové rady starších a sestra farářka přehlednou zprávu o činnosti náboženské obce, čítající 980 členů. Podali zprávy o stavu duchovní péče a matrice, členové rady se pak dle svých funkcí zabývali otázkou hospodářskou a kulturní za minulý rok 1995. V prostorách sboru jsme uspořádali 8 zajímavých přednášek, které navštívilo průměrně 40 lidí. Lektoři byli jak od nás z Nového Bydžova, tak i z jiných míst. Během roku jsme uspořádali pro zájemce zájezdy do přírody i za kulturou a do divadel. Všechny tyto akce měly u účastníků dobrý ohlas a vyžadují na nás, abychom v této činnosti pokračovali i v roce letošním. Rádi jim v tom vyhovíme a v nejbližší době s nástupem jara začneme.

Sociální odbor připomíná, že kromě své běžné činnosti organizuje a přijímá ve sboru použité čisté ošacení, boty, knihy, spotřebiče aj. Tyto věci soustřeďuje naše církev ve středisku sociální pomoci v Úpici. Zde se tyto věci upravují, třídí a dále pak distribuují potřebným jak v naší republice, tak v zahraničí.

Na provoz a údržbu sboru i na veškerou činnost kulturní a sociální jsou zapotřebí finance. Jejich základním zdrojem jsou příspěvky a dary našich příslušníků. Na tento rok jsme si odhlasovali základní příspěvek ve výši 100 Kč. Ti, kteří touto částkou nevládnou, dají dle svých možností a ostatním se meze dobročinnosti nekladou. Pokud budeme vlastnit přiměřené finance, použijeme je nejen na provoz a údržbu sboru, ale i na zavedení plynové přípojky.

V minulém roce jsme mohli poděkovat i několika podnikatelům, kteří naši práci uznali a podpořili nás. Byli bychom vděčni i za další podporu a uznání naší práce. Nebylo by lepší věnovat podporu těm organizacím, které mají za cíl výchovu společnosti k dobru, pravdě a kráse — než stavět nová a nová nápravná zařízení a sledovat, jak v naší společnosti roste kriminalita a hrubiánství?

Více porozumění a lásky nám všem přeje

Rada starších
církve československé husitské
Nový Bydžov

MĚSTSKÁ KNIHOVNA

Ohlédnutí za uplynulým rokem

Městská knihovna má ve svém fondu 50 631 knihovních jednotek. Naučná literatura pro dospělé (15 680), krásná literatura pro dospělé (25 930), naučná literatura pro mládež (1 573) a krásná literatura pro mládež (7 218). V roce 1995 bylo zakoupeno celkem 924 knih.

Za loňský rok se v knihovně zaregistrovalo celkem 713 čtenářů. Z toho bylo dětí a mládeže do 14 let 218. Knihovnu navštívilo celkem 973 čtenářů.

Celkový počet výpůjček byl 28 370. Dospělí čtenáři si vypůjčili 11 435 svazků naučné literatury a 8 498 svazků beletrie. Děti si půjčily 3 200 svazků naučné literatury a 5 237 svazků krásné literatury. Výpůjčky periodik (9 539).

Městská knihovna odebírá tato periodika: Hospodářské noviny, Hradecké noviny, Hradecký večerník, Lidové noviny, Svobodné slovo, Práce, ABC, Bydlení, Bravo, Burda, Cosmopolitan, Dívka, Domov, Ekonom, Chatař a chalupář, Kino revue, Květy, Letectví, Línia, Mateřídouška, Mladý svět, Naše rodina, Nové knihy, Ohníček, Poradce podnikatele, Praktická žena, Reflex, 100+1, Svět motorů, Tina, Vlasta, Věda a technika, Zahrádkář, Zápisník spotřebitele, Zdraví.

Městská knihovna vydala bibliografii Ema Destinnová ve fondu knihovny.

Pro děti jsme připravili celkem 13 akcí (besedy, lekce informatické výchovy). Ve spolupráci s Kulturním klubem jsme uspořádali výstavu výtvarných prací zdravotně postižených občanů. Děkujeme akciové společnosti Promil a Technickým službám za zajištění dopravy a Okresní knihovně v Hradci Králové za pomoc při instalaci výstavy.

Díky pochopení Městského úřadu začala knihovna s automatizací. Byly zakoupeny 2 počítače, tiskárna a kopírka. V ukládání knih do počítače úspěšně pokračujeme. V letošním roce počítáme s automatizovaným výpůjčním procesem v oddělení pro děti a mládež.

Od letošního roku nabízíme čtenářům a jiným zájemcům novou službu — kopírování za tyto ceny:

formát	A4 jedna strana	1,50
	A4 dvoustrana	2,50
	A3 jedna strana	4,00
	A3 dvoustrana	5,00

Na měsíc březen vyhlašuje knihovna tuto amnestii:

Milí zapomnětliví přátelé!

Městská knihovna v Novém Bydžově

uděluje

AMNESTII

VŠEM NEPOŘÁDNÝM ČTENÁŘŮM!

Každý dlužník, který v době od 4. 3. 1996 do 28. 3. 1996 knihovnu navštíví a knihy v pořádku vrátí, bude osvobozen od zaplacení všech pokut z prodlení.

Těšíme se na Vaši návštěvu a přejeme hezké jaro!

D. Strnková

Zájem Městského úřadu o naše nejmenší

Naše mateřská škola již po dva školní roky nemohla vyhovět všem požadavkům rodičů o umístění jejich dětí do našeho zařízení.

V roce 1995 z havarijních důvodů byla provedena rekonstrukce střechy. Projekt byl realizován se záměrem vybudovat další prostory sloužící potřebám dětí a možností rozšířit kapacitu školy.

Takto řešený prostor pro herní aktivity a práci s dětmi plně odpovídá novým koncepcím výchovné práce s dětmi a je skutečně ojedinělý.

Dne 12. 2. 1996 rada města schválila požadavek ředitelky školy o rozšíření provozu o jednu třídu od 1. 9. 1996 s tím, že do září 1996 bude provedena další rekonstrukce budovy. Tím vzniknou další nové prostory, nově vybavená vyvařovna a sklady potravin. Budova bude mít samostatné plynové vytápění, které má nejen ekologický efekt, ale řeší i úspornost provozu oproti ztrátovému vedení vytápění z ústřední kotelny Technických služeb.

* * *

Děkuji těm, co řídí dění v našem městě, za moudré investování finančních prostředků do potřeb nejmladší generace.

Jana Omastová,
řed. MŠ Palackého ul.
v Novém Bydžově

SRAZ ŽACTVA ČOS V TURNOVĚ

Žáci novobydžovského Sokola zastupovali Orlickou župu

Ve dnech 5.—7. 1. 1996 byl uspořádán sraz žactva ČOS. Na tento sraz bylo pozváno 10 sokolských žup.

Uspořádáním srazu byla pověřena sokolská župa Ještědská. Místo srazu bylo vybráno v sokolovně v Turnově. Z každé župy se mohli zúčastnit 3 žákyně a 3 žáci, u nichž je předpoklad k cvičitelské činnosti. Z Orlické župy byli vybráni 3 žáci a 1 žákyně ze Sokola Nový Bydžov, dvě žákyně pak ze Sokola Hradec Králové-Pražské Předměstí. Vedoucím této skupiny byl pověřen br. Miroslav Pavelka ze Sokola Nový Bydžov.

Účelem srazu žactva bylo blíže se seznámit s činností v sokolské všestrannosti a s novými formami tělocviku. Jednotlivé disciplíny vedli zku-

šení sokolští cvičitelé v čele s náčelnicí ČOS Jarinou Žitnou. Program prvního dne začínal sokolskou cvičební hodinou, kterou vedla sestra Žitná. Pořádně cvičícím rozproudila krev v žilách. V dalším čísle programu byla zařazena akrobacie, kterou vedl br. Rakušan. Ukázalo se, že v župách vyrůstají nadaní gymnasté. Náročné cviky zvládali bez větších problémů.

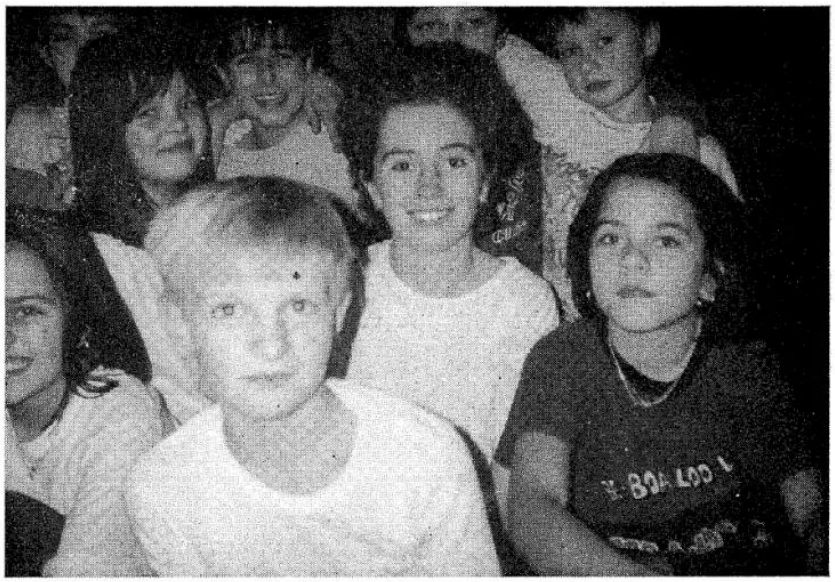
V programu byl také zařazen závod v orientačním běhu. I přes mrazivé počasí se závod vydařil. V žácích z Orlické župy se umístil na 3. místě Marek Nezkusil ze Sokola Nový Bydžov, v žačkách na 2. místě Lenka Jonášová ze Sokola Nový Bydžov. Cvičení na 6 druzích nářadí bylo pro cvičence náročné, ale dobře je zvládli. Nejen, že se ve cvičení zdokonalili, ale osvojili si i nové prvky.

Program pokračoval ve cvičení v dobře vybavené posilovně. Chlapci si vyzkoušeli nářadí, které ve všech sokolovnách zatím není. Děvčata zatím zkoušela základy steaerobiku a kalanetiky. Večer pak byla zařazena hra, které se zúčastnily celky jednotlivých žup. Celky postupovaly městem po vyznačené trase a měly určit nebo zodpovědět celkem 29 úkolů. Hodnocen byl nejen čas, ale i počet dobře zodpovězených úkolů. Celek Orlické župy se umístil na 3. místě. Ale to večer ještě nekončil. Do sokolovny přišli pozdravit účastníky srazu sokolští táborníci ze Sokola Turnov se svým Jazz-bandem. Dětem hráli a zpívali, ale předvedli také scénky od táborových ohňů. Společenská místnost, naplněná až po okraj, zněla zpěvem a družností. Pěkná tečka za prvním dnem.

Druhý den srazu probíhal ve vedlejší sportovní hale. Na pořadu byla herní míčová průprava (basketbal, volejbal, házená). Účastníci byli také seznámeni se základy florbalu. Děvčata si vyzkoušela cvičení s náčiním (kužele a šály). Cvičení vedla sestra náčelnice Jarina Žitná a byla s děvčaty velmi spokojená. Nacvičila s nimi krátkou skladbu, kterou pak s doprovodem hudby úspěšně předvedly. Chlapci ve cvičení na trampolíně dokázali, že toto cvičení je v jednotách oblíbené. Jejich výkony byly opravdu na slušné úrovni. V ukázkách cvičení byli velmi dobří chlapci z Orlické župy. Na konci srazu byla uspořádána soutěž župních celků. Na osmi stanovištích měli účastníci předvést v různých disciplínách svoji zručnost, obratnost, sílu i vtip. Cvičení zajímavé, které bylo opravdu korunou tohoto velmi zdařilého srazu. Celek Orlické župy se umístil na 3. místě.

Hodnocení a slavnostní ukončení srazu žactva ČOS ukázalo, že šlo sice o náročnou akci, ale žactvu se líbila a dala mu plno nových poznatků. Každý účastník ubdržel účastnický list. Odjížděli unaveni, ale spokojeni s vědomím, že se v květnu opět setkají, tentokráte ve stanech s tematikou — pobyt v přírodě.

J. H.

Gymnastické mládí Sokola Nový Bydžov Foto M. Pavelka

POSLEDNÍ »DISCO« V SOKOLOVNĚ

Konec roku je jistě pro nás pro všechny většinou příležitostí odpoutat se na několik hodin od všedních starostí a buď v kruhu rodinném, nebo ve společnosti známých trávit poslední hodiny starého roku. Každý si dle své chuti a nálady vybere způsob, jak přivítá nový rok. Že jej mladí lidé chtějí přivítat společně veselím, tancem a hudbou, která je jim nejbližší, každý rozumný člověk uznává, respektuje a snaží se pro to udělat vše potřebné. V poslední době se stalo pravidlem, že jediným druhem uznávané formy zábavy mladých lidí je t. zv. „disco". Nic proti tomu, i když již samo vyslovení tohoto slova působí v mnoha případech u slušných lidí mrazení v zádech, protože si vybaví důsledky těchto „disco-hrátek" — rozbitá okna, polámané židle, zničené dopravní značky, polámané mladé stromky, ploty, vytrhané domovní zvonky, vysypané popelnice na vozovkách a mnoho dalších důkazů o „hrdinství" některých jedinců.

Žehralo se dlouho na to, že mládež musí chodit na disco do okolních obcí a v sokolovně se pro ně nedělá nic. Po dlouhém zvažování důvodů pro i proti jsme se rozhodli, že na loňského Silvestra disco zábavu nájemci povolíme, protože jsme s ním jinak ve velmi dobrých stycích. Upozornili jsme však na to, že samo slovo „disco" na plakátech bude svádět k tomu nejhoršímu — nemýlili jsme se — „hrdinové" disco-hrátek se ukázali v plném lesku a zde je stručný výčet toho, jak během asi dvou hodin o silvestrovské noci „zapracovali" v prostorách, které s disco-zábavou neměly co dělat a byly odděleny drátěnými dveřmi a zabezpečeny.

Začalo to ovšem již kolem půlnoci, kdy si rozjaření „diskaři" přivítali Nový rok světlicemi a rozbuškami mezi tančícími na sále. Bývají to většinou „hrdinové", pro které celá rodina shání před odvodem všechna možná potvrzení, aby dostali modrou knížku a nemuseli na vojnu. Proč? Vždyť tam by si toho rámusu užili dost a nemuseli by ve společnosti obtěžovat tančící a ničit jim případně oblečení oharky z rozbušek. Ale po těchto hrdinských činech se posílili dalšími dávkami alkoholu a vyrazili do suterénu sokolovny, aby tam osvědčili své hrdinství v šatnách pro cvičící. A zde je výčet toho, co neodolalo a padlo za oběť bavícím se „děťátkům". Tak tedy: uražené kliky u dveří včetně štítků, vylámané dveře z pantů, panty vytrhané ze dveří, rozbité zrcadlo, 5 m dlouhý věšák vytržen ze zdi, povalen na zem a rozšlapán. Rozbita všechna stropní svítidla a to včetně porcelánových stropních příchytek. Také došlo na celá svítidla, která byla vytržena ze zdi a rovněž tak vypínače a zásuvky. U bojleru ukroucen a ukraden měřič teploty vody. Odpadní koše rozšlapány, ať byly z umělé hmoty nebo plechu. Dveře pokud nechtěly povolit, byly

Pokračování na s. 8

Dokončení ze s. 7

vyštípnuty i se zámkem. Jeden pětimetrový věšák na zdi odolal a nedal se vytrhnout, tak na něm ulámali alespoň jednotlivé věšáky. V umývárně ulámány výtokové kývačky u umyvadel, sprchu vytrhli ze zdi. Umyvadla naplněna zvratky. Šatny, které byly loni o prázdninách nově vymalovány, byly až do výše 1,5 m pozvraceny a polity vínem. Celý prostor šaten naplněn střepy rozbitých lahví, osvětlovacích těles, žárovek, zrcadel, klikami atd.

Při zjišťování škod nás napadla jedna myšlenka: když takový „hrdina" vytrhával ze zdi zásuvku včetně přívodu pod proudem a byl tak zasažen — třeba i smrtelně proudem — koho by taková maminka nebo tatínek vinili z nehody? Či nemají takoví „hrdinové" rodiče?

Škody zjistila a fotografovala jak městská policie, tak i policie České republiky, příslušníci se dostavili ve velmi krátké době po ohlášení, ovšem pachatelé budou velmi těžko zjistitelní.

Nejhorší pro nás — vedle materiálových škod — byla situace, kterou jsme museli okamžitě řešit, totiž připravit do druhého dne šatny tak, aby byly schopny provozu — alespoň část, protože tam přišli cvičit l i d é, žačky zdravotnické školy.

Protokolárně zjištěná škoda bez ohodnocení vlastních brigádnických prací činí bez dvou set 9.000 Kč, na které od nikoho nic nedostaneme, protože na tento způsob „zábavy" nejsme pojištěni.

Jaký závěr? Jediný možný! Bylo definitivně rozhodnuto, že silvestrovské „disco" bylo v sokolovně poslední. Nevíme totiž, kde bychom brali po každém disco zhruba 10.000 Kč na opravu budovy a zařízení. Konstatovali jsme, že je možno se bavit i slušně, o čemž svědčí i právě proběhnuvší plesy, které byly velmi dobře hodnoceny účastníky těchto slušných zábav. Naše rozhodnutí jsme také tlumočili starostovi města, který s ním souhlasí.

TJ SOKOL Nový Bydžov

ABY SE NEZAPOMNĚLO...

III.

Dnes si budeme povídat o jedné části naší divadelní činnosti, a to o zájezdech. Není to tak všeobecně známo, že by ochotnické soubory jezdily často na zájezdy — bylo spíše zvykem, že si sousední obce vyměnily svá představení a tím to končilo. My jsme však jezdili již od začátku své činnosti velmi často, a to jak do sousedních malých obcí, tak i do vzdálených měst, která byla pořadatelem pravidelných festivalů. Někdy to byla výměnná představení, ale většinou se jednalo o zájezdy reprezentační, soutěžní nebo přátelské, které měly utužit vzájemné ochotnické svazky. U nás to došlo dokonce tak daleko, že jsme měli vlastní přenosné stavědlo, abychom na malých obcích nešidili diváky o světelné efekty. Pamatovali jsme i na to, že se jezdí na malá jeviště, a když se počítalo s představením, kterému se říkalo „zájezdovka", už se připravila též alternativa menší scény. Někdy se také stávalo, že jsme se na jeviště se svým nábytkem a rekvizitami sotva vešli, ale domácím divákům to nevadilo, jen když viděli hezké představení. A tak se podívejme nyní do přehledu činnosti a zavzpomínejme alespoň u některých představení na tu atmosféru, která je u každého zájezdu jiná, neopakovatelná, zanechává hezké vzpomínky jak u herců, tak domácích diváků a při náhodných pozdějších setkáních se na tyto chvilky hezky vzpomíná. Kam jsme to všude jezdili a jaké to bylo?

* * *

Časově vedou Nechanice, tam jsme se rozjeli s divadlem už v roce 1910. Tato obec byla totiž dlouhá a dlouhá léta sídlem velmi aktivního a dobrého ochotnického spolku.

Po první světové válce byly navázány styky s hradeckými ochotníky (hrál tam totiž určitou dobu náš člen Al. Janata) a tyto vzájemné výměny představení byly velmi časté a srdečné. Bydžov se tedy může pochlubit tím, že v Klicperově divadle hrál o 25 let dříve než profesionální hradecký soubor. Velmi často jsme zajížděli také do Jičína jako hosté tamější sokolské jednoty a do Nymburka nás zase zval spolek Hálek. V roce 1922 jsme si jen tak „odskočili" zahrát do Čáslavě a Liberce. Ale když jsme jednou v listopadu v roce 1923 zajeli zahrát do Myštěvsi, museli jsme tam honem v březnu příštího roku znovu. A když pak přišly na svět dvě revue, to bylo v roce 1927 a 1928, to se se zájezdy roztrhl pytel, všude dvě nebo tři představení, stále vyprodáno, ke stávajícím městům nově přibyl Chlumec: s revue „Za filmem celým světem" jsme také poprvé zajeli do městského divadla do Pardubic a tam jsme se pak po létech vraceli každým rokem vždy s vybranou inscenací nebo na soutěžní přehlídky.

V roce 1931 došlo k památnému zájezdu do profesionálního divadla v Praze, a sice do populární „Uranie", kde se sešli snad všichni bývalí Bydžováci a divadlo bylo vyprodáno. Hrála se tam veselohra Štěpánka-Vrbského „Af vás nevykradou". V této chvíli si vzpomínám, jakou patálii jsme měli s touto komedií za války. Chtěli jsme dát divákům dobrou veselohru, tak jsme ji nasadili, ale jaké bylo naše zděšení, když za námi přiběhl referent z okresu, že němečtí „ochránci" se ptají po tom, kdo koho by měl vykrást a kdo by si měl dát pozor a museli jsme tuto hru hrát pod názvem „Slečna detektivka". Měli jsme se v šatně celý večer čemu smát.

Když jedna parta byla v pražském divadle, druhá parta pak jela v roce 1932 až do Drážďan jako host tamější sokolské jednoty Fügnerovy a zahráli jim tam hru Františka Langra „Obrácení Ferdyše Pištory".

Ale na začátku jsem se zmínil o tom, že jsme jezdili i na malé obce, tak v jednom roce (bylo to 1933) to byly zájezdy do Vysokého Veselí, Skřivan, Vysočan a Hlušic. V příštím roce nám přibyla další „štace" — Nová Paka, potom Kopidlno a Jilemnice.

A přišla druhá světová válka a se zájezdy byly potíže, doprava byla velmi obtížná, ale i tak, když to nešlo jinak, jezdili jsme na valníku, když se sehnala doprava, jelo se do Jaroměře, vlakem jsme dorazili třeba až do Bělohradu, do Chlumce, zase na valníku do Klamoše, potom zase autobusem do Hořic a do nové „štace" — Železného Brodu, pěšky jsme odskočili do Skřivan, a to nejméně dvakrát za rok. Také jsme se dostali v roce 1941 do Hronova, takže jsme byli pořád na cestách s divadlem.

Po válce pak začaly zájezdy na velké soutěže — a to byly Pardubice, Hronov, Svitavy, jezdili jsme na stará místa, Železný Brod, Jaroměř atd. Ale přitom jsme nezapomněli, že mají rádi divadlo také v Měníku, v Kozojídkách jsme otvírali kulturní dům, v Pšánkách jsme hráli v přírodním divadle, v Červeném Kostelci měli oslavy Boženy Němcové, tak jsme tam zajeli s „Babičkou", v okolí Bydžova bylo několik přírodních divadel a na všechna jsme zajeli. Velmi dobrou „štací" byly Petrovice, kde se o to staral náš kamarád a výborný divadelník Jindra Štambachský. V okolí snad nebylo jediné obce, kde bychom s divadlem nebyli, a těch měst by bylo také nepočítaně. Málem bych zapomněl na Kutnou Horu, město Tylovo, mají tam krásné divadlo a velmi vyspělé ochotníky. Trochu z ruky to bylo do Police nad Metují, ale i tam jsme byli pozváni. Nesmíme zapomenout na Třebechovice pod Orebem, kde hrají také velmi dobré divadlo.

Jedeme do Svitav na oblastní soutěž pro Jiráskův Hronov v roce 1957
Foto DS Jirásek

A když k tomu ještě připočítáme Týniště nad Orlicí a Holice, tak zhruba máme ta města, městečka a obce pohromadě. Zbyly nám vzpomínky, tamějším divákům také, navázala se upřímná ochotnická přátelství.

Je samozřejmé, že takové zájezdy se neobešly bez „zádrhelů", které většinou dobře dopadly, ale na které se později ve volných chvílích rádo vzpomínalo. A tak alespoň několik těch „povedených" bez nějaké souslednosti časové, pouze jen tak, jak tanou na mysli.

Za války jsme hráli jednou v roce 1942 v Chlumci nad Cidlinou „Hvězdy nad hradem" a samozřejmě, že jsme jeli na valníku. Když jsme končili, říká někdo: „Dělejte, žene se nějaká bouřka, ať jí ujedeme, než to začne!" Jenže jsme přijeli za trať v Chlumci, začal třískat hrom a za chvíli se spustil ne liják, přímo průtrž mračen. Tak jsme si honem na sebe natáhli nepromokavou plachtu, která byla ve valníku a pochvalovali jsme si, jak jsme to zařídili, abychom nezmokli. Ale za chvíli byla plachta plná vody, protože jsme ji drželi jen v rukou nad sebou, a tak jsme vždycky křikli „hej rup" a vodu jsme vylili mimo valník. Že se to někdy nepodařilo mimo valník, to nemusím snad připomínat. A tak jsme měli vodu až v kapsách, botách, a než jsme dojeli domů, byli jsme jako vodníci. Doma se všechno dalo usušit a druhý den v poledne už jsme jeli do Hořic, kde jsme měli večer také „Hvězdy nad hradem". Když jsme dorazili do Hořic, naskytl se nám krásný obrázek — na štaflích šéf výpravy Karel Sommerschuh sušil fénem na vlasy kulisy, které byly od včerejšího dne promočené. My jsme se mu samozřejmě smáli a chtěli jsme, aby to nechal, vždyť tenkrát mohlo být i na hradě Litice přece vlhko, ne? Poslal nás ke všem čertům a vmísil se do debaty, kde si v koutě jeviště nadával jevištní mistr s ostatními kulisáky, kdo to zavinil, že uprostřed jeviště zůstala metrová díra, zkrátka chyběla celá jedna kulisa. Všechno se nakonec po dlouhém nadávání a telefonování do Bydžova a zpět vysvětlilo, v té době se upravovala vozovka od křižovatky u Tylů k cukrovarské vlečce, a tak se objíždělo kolem cukrovaru. A pokud jste pamětníky, byly tam nad silnicí staré letité nepěstěné jabloně — a jak tam jelo auto plně naložené, jedna kulisa se napíchla na větev a zůstala tam viset, přivezlo ji potom osobní auto režiséra.

Jindy zas za námi přišel občan z Kozojídek, že tam budou otvírat kulturní dům, který si sami vybudovali, a že chtějí, aby jej otevřel bydžovský Jirásek s operetou „Divá Bára" — a samozřejmě s celou výpravou, jako máme v Bydžově. Protože to byli pilní návštěvníci našich představení v Bydžově, snažili jsme se vyhovět. Upozornili nás však na to, že nestačili ještě pořídit oponu. Řekli jsme jim, že to pro nás není problém, a vzali jsme oponu svoji. Netušili jsme však, že tam není ani konstrukce na oponu, ze zdi koukaly pouze dva kusy železa. A tak nezbylo nic jiného, než jít ke kováři, který bydlel proti kulturáku, a říci mu, aby zhotovil, co je třeba. On prohlásil, že se do toho dá, jakmile bude vědět, co má dělat. A tak jsem strávil 2 hodiny v kovárně, říkal co a jak, kovář koval, až z toho jiskry lítaly, ale za další půl hodiny již opona visela na svém místě. Mezitím se však v kulturním domě odehrála další „legrace". Chtěli originál výpravu, tak ji měli mít, to znamená, že jsme vezli také spoustu reflektorů, přenosnou centrálu a všechno, co mělo dokázat, jak se v novém kulturáku bude hrát. A když se to všechno připravilo, říká režiser osvětlovacímu mistru: „Tak, Františku, zapni to a zkus to!" František to „zapnul". Vtom ve vestibulu rána jako hrom, pojistky lítaly z rozvaděče a všechno zhaslo. František prohlásil, že to asi bude slabé, že to nevydrží, musí se na to pomalu. A tak se odebral k rozvaděči, pěkně jednu pojistku po druhé opravil a těšil se, jak to teď pomalu rozsvítí jeden reflektor po druhém a bude to v pořádku. Jen mu bylo divné, že tam začínají přicházet a dojíždět sousedé a každý po svém se ptal, co se to stalo, že mu doma nejde řezačka, ve chlévě, že to nesvítí apod. A vyvrcholilo to tím, že ze sousední vesnice přijel sedlák na koni a prohlásil: „Co se tady chlapi děje? Já chci jít večer do divadla a nejde mně řezačka, to to nestihnu." A tak František zjistil, že to nevylítlo jen v kulturáku, že to vypadlo i v transformátoru před kulturákem a že ve třech vesnicích se nesvítí a neřeže. Tak honem žebřík (ještě že Franta byl odborník - elektrikář), ihned závadu opravil a večer potom jsme rozsvěceli jeden reflektor po druhém, aby se to neopakovalo.

Při jednom zájezdu jsme tak uvažovali, co by se asi stalo, kdyby náš autobus (nedej Pán Bůh) havaroval a potřebovali jsme lékařskou pomoc. To by se sanitáci a lékaři divili, kde se vzali v autobuse černoši (tenkrát!). Hráli jsme totiž americkou komedii „Lištičky", kde také hrají dva sloužící černé pleti. A protože jsme odpoledne hráli tuto hru v Klamoši a večer v Chlumci, bylo rozhodnuto, že pro úsporu času se nebudeme odličovat a že ten kousek cesty pojedeme nalíčení a ustrojení, jak jsme byli ve hře. To si představte, jak by asi kulili oči ti, kdo by přišli na pomoc, až by tahali z autobusu chlapa černého jako vix!

Když jsme hráli v Petrovicích, ložnice rodiny pana hostinského za jevištěm se vždycky proměnila v šatnu a maskérnu a kulisy, které jsme nepotřebovali, jsme oponou podali do hlediště a tam je opřeli o zeď, protože do zákulisí se nevešly. Ale divákům to nevadilo, hlavně že v Petrovicích se hrálo v původní scéně jako v Bydžově.

Skutečné problémy byly však v místech, kde bylo jeviště na kozách a vždycky po divadle se odklidilo. Samozřejmě, že tam nebylo žádné sociální zařízení. A tak se to vždycky řešilo od případu k případu, nedá se o tom dost dobře psát. Byla u toho někdy hromada legrace, a hlavně se čekalo na přestávky, které na vesnicích musely být vždycky dlouhé, protože — jak nám to zdůvodňovali pořadatelé — „hostinský musel také něco utržit, když jim půjčil sál, ne?"

Tak končím, zvonek už zve zase k dalšímu obrazu, jdu se přepudrovat, upravit paruku a masku a jdeme do dalšího jednání. Doufejme, že se do konce už nic nestane. Na shledanou!

Z. S.

BYDŽOVSKÉ ÚSMĚVY

Dodatek 5.

STOPAŘKY

Z vyprávění FRANTY ŘEZNÍČKA

Když se tak občas procházím po lese či v přírodě vůbec a obdivuji její krásy, velebnost, mnohotvárnost i její nesmlouvavé zákony, to vše mně vnucuje zamyslet se sám nad sebou a profiltrovat tak trochu i svoji duši. Zjišťovat, kolik závad, nectností a neřestí se v ní nastřádá podle cejchu, který nám vypálily sudičky při nastartování životní cesty. Ale ať již dnes přehazuji tu velikánskou hromadu jakkoliv, postrádám v ní jednu z nejrozšířenějších lidských vlastností: Závist. Připadá mi to až chorobné, deviantní, že dosud jsem nikomu nic nezáviděl. Ba ani tehdy studentovi v kurzu tanečních hodin, když mně vyfoukl holku, na niž jsem měl již z minula úspěšně a nadějně nalíčeno a chtěl s ní chodit. Snad to byla jen lítost, nebo spíše vztek, ale tu pravou závist, kterou lze poznat i z výrazu obličeje, tu skutečně neznám. Proto asi, že sudičky, zřejmě při rozdávání neřestí, měly trochu sklerózu. Vždyť ani dnes nezávidím těm, kteří se prohání a předvádějí v autech zahraničních značek, a já mám jen staříčkou Škodovku 1202, rok výroby 1966, mezi motoristy nazývanou „Stejšna".

Vypravil jsem se s ní loni koncem dubna do Hradce, abych si v jejím zvětšeném úložném prostoru přivezl laciné zbytky sololitu, nahrazující převážně dřevěnou překližku. Moc jsem nepochodil — zbylo na mne jen několik posledních kousků, a tak odjíždím zpět domů. Času bylo dost a také ,že nerad jezdím toutéž trasou dvakrát, volím cestu přes Chlumec. Hned na začátku Kuklen stojí dvě dívenky a jejich mávající ruce žadoní o spolujízdu. Házím pravou blinkru a zastavuji. Nakloněn na sedadle, zvědavě pootevřenými dveřmi prohlížím stopařky dobíhající mírným klusem k vozu. Mohu říci, že byly velmi pohledné — až atraktivní. Jedna blond, druhá tmavovláska, obě štíhlých postav, tak akorát, a ani v nejmenším nepostrádaly prvky, které nám mužům zvyšují krevní tlak, adrenalin i jiné hormonální funkce. Inu, jak kdysi prohlásil legendární klasik Goethe, že stvořil-li Bůh na této Zemi něco krásného, tak to byla žena! „Jedete, prosím, na Chlumec?" ptá se líbezná blondýna, a když přikyvuji, obě téměř překotně vyslovují otázku, zda je svezu, že jim ujel autobus. „Jedu, jedu," odpovídám. „Vzal bych vás, ale mám jednu otázku." Stěží zachovávám vážnost, abych neprozradil chystanou kulišárnu. „Neprodělala některá z vás v poslední době nějakou operaci?" — Pohlédly na sebe v údivu a v očích velký otazník. „Víte, ona totiž moje Stejšna má trochu tvrdé pérování, tak aby při přejetí nějakého rigolu na silnici vám nepopraskaly štychy!" Bavil jsem se jejich rozpaky, a když s úsměvem zavrtěly hlavou, vylézám a galantně otevírám dveře k zadním sedadlům.

Nebezpečnou a zrádnou křižovatku přejeli jsme bez problémů a vcelku rovná silnice před námi dávala sugestivně pokyn k celkovému uvolnění. Vnímám lačně jásavou žluť kvetoucích pampelišek a rozlité zlato jarního sluníčka po krajině. Vnímám ale i rozhovor dívek vzadu a z jeho pestré mozaiky usuzuji, že mají cosi společného se stavebnictvím. Věk odhaduji kolem 16, tudíž mohou to být třeba studentky průmyslovky, či její rozšířené nástavby, nebo již třeba kresličky v podobném oboru. Bydlí na „intru" a těší se na prodloužený víkend domů. Stejšna předla jak kočka, cesta ubíhala a já pociťoval jakousi neviditelnou stěnu, mezeru mezi mnou a stopařkami. Herci tomu říkají: Ztráta nebo přerušení kontaktu s publikem. Proto jsem chtěl podobnou ztrátu obnovit, oživit, nejlépe vhodným rozhovorem. Vzpomněl jsem si, že dívky, než za Hradcem nastoupily, jednaly krajně nezodpovědně, když nedbaly rad a pokynů prezentovaných tiskem i obrazovkou: aby nenastupovaly do vozů řízených neznámým mužem. Úmyslně zrychlím, trochu se na sedadle pootočím a se stoickým klidem, ale s rozhodnou suverenitou dívkám vzadu sděluji: „Vážené slečny! Zjistil jsem si, že při nástupu jste ani pohledem nezavadily o číslo poznávací značky auta. Vaše riziko! Berte, prosím, na vědomí, že v nejbližším lese, kam odbočím, vás obě v jeho porostu znásilním!" — Očekával jsem zděšení, prosbu o zastavení, strach, ale nic z toho nebylo — jen chvíli ticho — mrtvé, nevyzpytatelné ticho. Vzápětí ucítil jsem něco položeného na rameni. Blesklo mi hlavou, že stopařky asi tak bezbranné nejsou, že je to ruka s revolverem, jehož ústí míří na moji hlavu. Nebo snad obranný sprej? Ani jedno, ani druhé. Byla to sice ruka, ale patřila blondýnce, která následně s úsměvem, ale s lehkou ironií povídá: „Vážený a milý pane řidiči, s politováním Vám musíme sdělit, že na této trase vůbec žádný les není!" — Všichni jsme se řehtali tak intenzívně, že oči se nám zarosily a já jentaktak nesjel mimo vozovku.

Další cesta ubíhala již v nekonvenčním, upřímném hovoru, nechyběly ani krátké historky, ba vypravovali jsme i anekdoty z kategorie tzv. slušných a lze jen litovat, že tato spolujízda končila u chlumeckého autobusového nádraží, kde si dívky vyndávají zavazadla. Z jejich tváří bylo lze lehko vyčíst spokojenost a i vděčnost. Nikoliv pouze za svezení, ale asi i za tu hezkou strávenou chvíli v přátelské pohodě, legraci a upřímnosti. „Jede nám to až za půl hodiny, chcete na rozloučenou jednu anekdotu?" ptá se nesměle, ale s úsměvem ta, co jí tmavé vlasy splývají až k pasu. Samozřejmě rád přijímám a s potěšením i s blondýnou naslouchám jejímu vyprávění: „Manželé se rozhodli strávit dovolenou v lázních, ale z důvodu, že mají doma psa, kytky, akvárium a kanára, pojede nejdříve on a pak ho vystřídá ona. Asi za 5 dnů manželova pobytu žádá telefonicky manželku o zaslání tisíce korun z důvodu, že podražili a i personál lačně natahuje ruce po diškrecích. Překvapením pro něho bylo, když naopak jeho paní za svého pobytu v těchže lázních poslala domů dva tisíce a za týden na to 5.000, ale na sporožirový účet. To již bylo krajně podezřelé a tak manžel v nejbližším víkendovém odpoledni zajel za chotí. Zaklepal na dveře pokoje a nic! Teprve na druhé zaklepání otevře ona dveře a překvapením se zajíkne. Oba stojí v předsíňce, ale pootevřenými dveřmi do pokoje uvidí manžel v posteli cizího muže v rouše Adamově. Plný vzteku vezme ženu pod krkem a ptá se: „Těch tisíc korun, ty jsou od něho?" Po kajícném doznání, chytne ji za vlasy, zuřivě s ní cloumá a sípavě pokračuje otázkou: „A těch pět tisíc, ty jsou také od něho?" Již zdecimovaná manželka rezignovaně přikyvuje. On ji pustí, pohlédne opětně do ložnice na muže a říká: „Tak prosím tě běž a přikrej ho, ať nám nenastydne!"

Rozřehtáme se na celé kolo, až se kolemjdoucí zvědavě ohlížejí. „Já bych také jednu přidala," vpadá do smíchu blondýna. „Je celkem krátká a slyšela jsem ji nedávno od strýce v Bohdanči. To se potkají dva známí a jeden nese velký kufr. Má ofačovanou hlavu a obličej samá krevní podlitina. — „Copak, to jsi havaroval?" „Takhle mě zřídila manželka, když jsem přišel domů trochu v náladě" — „No to je tedy strašné. Stát se to mně, tak ji snad zabiji a rozsekám" — „A co myslíš, že nesu v tom kufru?"

A opět se roztočil kolotoč smíchu a zase se kolemjdoucí otáčeli.

Milé poděkování a nabídnutí ruky od stopařek bylo signálem k nastartování a odjezdu. Otočil jsem se s vozem a ještě ve zpětném zrcátku vidím, jak dívky, stojící vedle sebe, mávají na rozloučenou.

* * *

Pouštím si tranzistor a při cestě domů odvíjí se mně pomalu film vzpomínek na sice nedlouhou, ale tím upřímnější spolujízdu v atmosféře otevřených srdcí. Zastavuji až doma v garáži a zůstávám ve voze v jejím přítmí. Pociťuji, jakoby se něco v mém nitru hroutilo, praskalo a zlámalo. Oči se samovolně přimhuřují a pevně sevřené rty ukovaly na tváři reliéf neoblomnosti, či dokonce tvrdosti. Uvědomuji si, že ZÁVIDÍM! Poprvé v životě a to jen pár metrů od místa, kde jsem se před osmdesáti lety narodil. Náhoda, nebo pohlavek Osudu? Táži se sám sebe: „Co vlastně závidím?" Odpověď je jednoznačná: „MLÁDÍ" — tu nejkrásnější epochu života, plnou nezkrotnosti tužeb a přání, životních perspektiv a lásky.

Jakou asi podobu vtiskl by z á v i s t i slavný ze slavných barokních sochařů M. Braun s úmyslem rozšířit sérii soch na Kuksu hraběte Šporka? ...

Je dnes velmi těžké smiřovat se s tím, že sudičky tentokrátě sklerózu neměly. — Tranzistor vedle na sedadle ještě stále vyhrával, ale v tomto rozpoložení vnímal jsem hudbu jen jako tiché šumění deště. Táhlo mě to nějak silně a emotivně ven, pryč z temné garáže a někde uprostřed přírody se zhluboka nadechnout. Beru kolo, míjím Jablonecké sklárny a jako družička doprovází mne tok Cidliny. Jen ale do chvíle, než jsem odbočil doprava kolem úpravny vody do lůna luk. Otevírá se zde jedno z nejhezčích panorámat s dominantou metličanského kostelíku a v horizontu dosud ještě tmavé pásy Podháje a Králického lesa. Napravo dělí krajinný komplex čára lipové aleje a klobouk lesa Chlumu. — Nostalgické vzpomínky vdechují do mého nitra něco jako posílení a odvahu k předsevzetí, likvidovat včas onu neřest z á v i s t, v níž bych se později topil nejen sám, ale i s okruhem dobrých lidí, kteří dosud stojí kolem mne.

Že zlikviduji ty běžné neřesti závisti, vím zcela určitě. Ony se vlastně ani nezrodily. Nevím však, zda budu mít tolik sil zbavit se závidění MLÁDÍ. Zvláště v údobí, kdy pokvetou pampelišky a jarní slunce rozlije své zlato po rodném bydžovském kraji!

BYDŽOVŠTÍ OCHOTNÍCI PŘED 150 LETY

Dlouholetou tradici ochotnických divadelních představení v Novém Bydžově mimo jiné dokládají i některé zprávy uveřejňované před polovinou 19. století na stránkách Květů, Národního zábavníku pro Čechy, Moravany, Slováky a Slezany. Uveďme si dnes alespoň dva charakteristické úryvky v doslovné citaci, se všemi zvláštnostmi tehdejší češtiny (pouze - w - je změněno ve - v -).

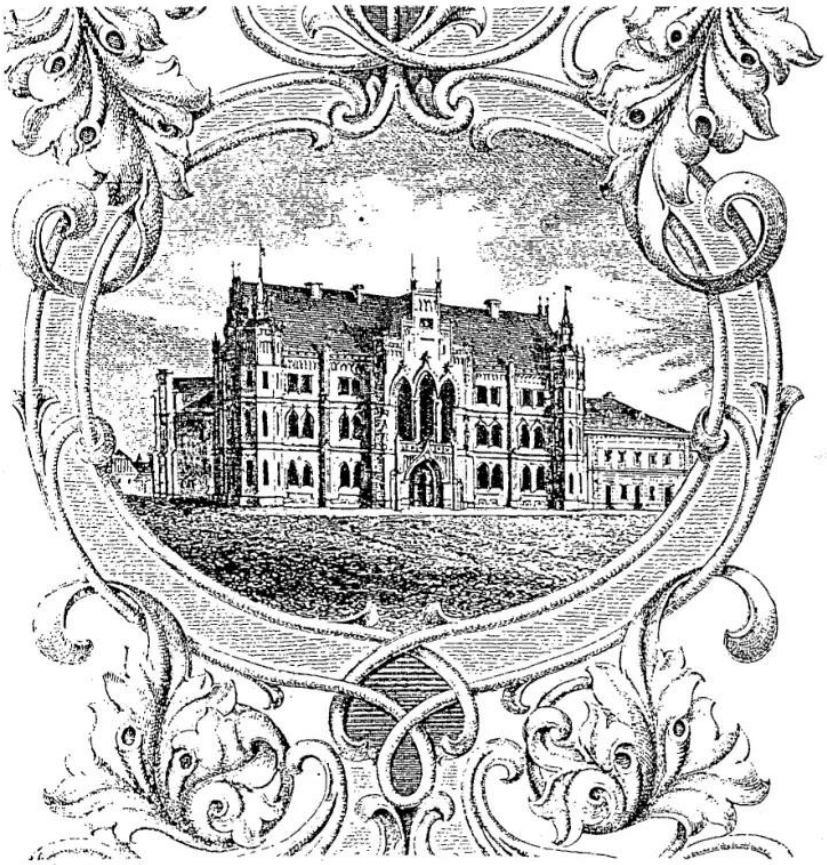
„Čím osamělejší a tedy jednotvárnější po celý čas život náš, tím vítanější byly nám hry divadelní, které v letošních prázdninách zdejší studující uspořádali. ... Uvedli nám na prkna Raupachovu „Šňupku" a „Pašery", Erbenovy „Sládky" dvakrát, Klicperův „Divotvorný klobouk" a „Dobrý tón" od Töpfera. Hned po prvních představeních viděti bylo, jaké síly v lůně našeho města spočívají a jak krásných výsledků by se očekávati mohlo, kdyby horlivosti z jedné, ochotnosti z druhé a pěstitelské ruky z třetí strany nechybělo. Obzvláště vyniklo jak pojmutím a zdařilým vyobrazením charakterů jednajících osob, tak též okrouhlostí ve souhře představení Šňupky a Sládků; a však i v Pašeřích i v Divotvorném kloubouce mnozí z ochotníků si výborně počínali, scházela ale těmto představením ona jen mnohými zkouškami docílitelná okrouhlost. Představení Dobrého tónu ale musíme za nepodařilé prohlásiti. Nepovedlo se dílem velkoměstské mravy vyšší třídy, v které se veselohra tato pohybuje, důrazně vyobraziti, dílem ale i viděti bylo, že ochotníci na tuto poslední hru menší pilnost, než na předešlé vynaložili. Divadlo bylo skoro vždy až přeplněno, i valný počet přespolních hostí z blízkého okolí zvlášť poslednější hry navštívil. Čistý výnos z jednoho představení, 60 zl. v(ídeňského) č(ísla) převyšující, nešťastným pohořelým obyvatelům vsi Skřeněře, panství smidarského obětován, z ostatních pěti ale k ústavu pro zdejší chudé odevzdán byl." — **(Květy, XII (1845), č. 124, 16. října 1845, s. 495—496.)**

„Každý zajisté upřímný vlastimil srdečně se zaradovati a potěšiti musí, čítaje v našich časopisech, jak se za těchto časů v naší drahé vlasti den co den počet oněch šlechetnomyslných mužů množí, jenžto zřizováním a zvelebováním rozličných škol, zakládáním knihoven, pěstováním krásného umění a jiným způsobem k dobru a zvelebení své vlasti přispěti hledí, a svým o duševní a tělesnou potravu (zvláště v nynějších časech) volajícím bratřím pomocnou ruku podati neváhají. Ano ku chvále našeho věku budiž to řečeno, že se i rozličných ducha vzdělávajících a oživujících zábav k tomu používá, by mnohá slza s lící, chorobou a nedůstatkem skličeného bratra setřena byla. Tak i v našem městě naši divadelní ochotníci si umínili, ve prospěch chudých hráti několikráte divadlo, a v několika pořád zběhlých nedělích následující kusy na prkna přivedli: „Zlé rozmary", „Domácí rozepře", „Octař", „Hraběnovský", „Opička", „Dobré jitro" a „Rohovín čtverrohý". Bychom se skromnosti našich ochotníků nemile nedotýkali a dopis tento příliš mnohými jměny nerozšiřovali: ani nebudem každého ochotného herce a zpanilou herečku zejména uváděti, jenžto se v těchto kusech zvláště vyznamenali; jenom to podotkneme, že všickni dle možnosti a často i nad veškeré očekávání svým úkolům dostáli a povždy četně shromážděné obecenstvo k tomu přání přivedli, aby mu takovéto zábavy zas brzo poskytnuty byly. Kéž by jen naše obecenstvo více sobě oblíbilo hry vážného a k šlechetným činům podněcujícího obsahu nežli pouze žertovné. Tu jsme však pohříchu zpozorovati museli, že většina obecenstva navštěvuje divadlo, nehledajíc zde vyšší duševní zábavy, nýbrž jen pro ukrácení večera, z které příčiny se také naši ochotníci na pouhé veselohry (vyjmeme-li „Beňovského") obmeziti museli." — **(Květy, XIV (1847), č. 52, 1. května 1847, s. 207.)**

J. P.

„U nás v Bydžově je nutno počítat s rovinou a krajem, který jest sice vzdálen hlavním tepnám československého života, nikterak však není odloučen od rušnějších míst sousedních a od metropole republiky, i máme tu proto koutek, jemuž nechybí na pospolitosti a na tak živém spojení s kulturním světem jiným, aby mohl sice žíti po svém, ale vždy natolik s duchem doby, kolik je naší užší otčině potřebno a zdrávo. Pokud tu jsme v závětří, má naše město vzácné kouzlo v tom, že snadno udržuje vztahy k minulosti, to dobro, které brání překotnosti, pomáhá plynulosti, a tak beze škod na ryzosti národního charakteru opravdu věrně udržuje a plní odkazy předků ..."

J. Brukner - J. Doležal - J. Drašner, Bydžovsko po stránce kulturní, in: Výstava kraje novobydžovského (29. VI. — 15. VII. 1934), Nový Bydžov 1934, s. 29.

Detail z diplomu práva měšťanského s vyobrazením radnice (vytiskl Farský v Praze koncem šedesátých let 19. stol.)

Naší matriky

NAROZENÍ

1995

5. 12. **Zuzana Doležalová,**
N. Bydžov, U památníku 1147

6. 12. **Barbora Novotná,**
Nový Bydžov, Sportovní 398

21. 12. **Eva Valentová,**
N. Bydžov, tř. B. Smetany 1146

24. 12. **Petra Dohnalová,**
Nový Bydžov, Na valech 69

24. 12. **Aneta Dohnalová,**
Nový Bydžov, Na valech 69

28. 12. **Jan Samek,**
Nový Bydžov, Julia Fučíka 898

29. 12. **Veronika Sauerová,**
Nový Bydžov, Komenského 16

29. 12. **Pavla Rudolfová,**
Nový Bydžov, Vysočany 25

31. 12. **Iveta Bělohradská,**
Nový Bydžov, Čelakovského 610

1996

9. 1. **Adéla Machová,**
Nový Bydžov, Merendní 1901

13. 1. **Jan Cajthaml,**
Nový Bydžov, Revoluční tř. 266

26. 1. **Michaela Šefčíková,**
Nový Bydžov, Chudonice 121

3. 2. **Patrik Netolický,**
N. Bydžov, I. Herrmanna 348

9. 2. **Dominik Zavoral,**
Nový Bydžov, Čelakovského 565

SŇATKY

1995

16. 12. **Tomáš Fišera,**
Měník, č. Bydž. Lhotka 14
Iveta Pospíšilová,
Nový Bydžov, U jatek 909

1996

20. 1. **Libor Albrecht,**
Městec Králové, Bezručova 866
Lenka Vomáčková,
N. Bydžov, č. Skochovice 132

27. 1. **Ing. Václav Lindr,**
Nový Bydžov, 28. října 1678
RNDr. Dagmar Korábová,
Nový Bydžov, 28. října 1678

ZLATÉ SVATBY

1995

16. 6. **Josef a Marie OČENÁŠKOVI,**
Nový Bydžov, Metličany 1095

1996

5. 1. **Václav a Libuše JELÍNKOVI,**
Nový Bydžov, U jatek 791

16. 2. **František a Marie ŘEZNÍČKOVI,**
Nový Bydžov, Komenského 23

ÚMRTÍ

1995

30. 11. **Ladislav Bauer,** 57 let
N. B., Chudonice, Na přelízce 62

4. 12. **Helena Drahošová,** 54 let
N. Bydžov, J. E. Purkyně 1622

5. 12. **Lukáš Mocek,** 18 let
N. B., Chudonice, A. V. Friče 125

7. 12. **MUDr. Jan Večeřík,** 83 let
N. B., M. Bydžovského 1152

12. 12. **Marie Kožíšková,** 90 let
Nový Bydžov, Karla IV. 210

15. 12. **Růžena Vaníčková,** 92 let
Nový Bydžov, Revoluční 92

16. 12. **Hedvika Hejlková,** 61 let
Nový Bydžov, 28. října 1672

17. 12. **Marie Vágnerová,** 88 let
Nový Bydžov, Merendní 1891

17. 12. **Václav Přibyl,** 79 let
Nový Bydžov, Na Otmarce 357

19. 12. **Ludvík Emanovský,** 76 let
N. Bydžov, Fr. L. Riegra 1584

20. 12. **Andrej Grundza,** 59 let
Nový Bydžov, Osecká 728

21. 12. **Jarmila Pospíchalová,** 72 let
Nový Bydžov, Jablonského 505

22. 12. **Růžena Kohoutková,** 91 let
Nový Bydžov, Smetanova 1648

26. 12. **Marie Kvapilová,** 75 let
N. Bydžov, Stará Skřeněř 36

28. 12. **Marie Štejnarová,** 67 let
Nový Bydžov, J. Maláta 496

1996

1. 1. **František Klika,** 46 let
Nový Bydžov, Čsl. armády 45

10. 1. **Marie Šafaříková,** 84 let
Nový Bydžov, Stará Skřeněř 50

13. 1. **Ing. František Matějovský** 53 let
N. Bydžov, tř. B. Smetany 1146

17. 1. **Anna Byšková,** 87 let
N. Bydžov, tř. B. Smetany 1812

18. 1. **Kamil Moravčík,** 58 let
Nový Bydžov, U plovárny 1415

23. 1. **Božena Melicharová,** 69 let
Nový Bydžov, Zahradní 428

26. 1. **Bohumil Kulich,** 85 let
N. Bydžov, Dr. K. Englera 188

26. 1. **František Roudný,** 82 let
Nový Bydžov, Karla IV. 87

2. 2. **Julie Dočekalová,** 87 let
Nový Bydžov, Havlíčkova 91

NOVOBYDŽOVSKÝ ZPRAVODAJ

Vydává Městský úřad v Novém Bydžově pravidelně jednou za dva měsíce. Odpovědný redaktor Jaroslav Prokop.

Adresa redakce: Městský úřad, 504 01 Nový Bydžov, tel. 23011.

Povoleno OK ONV v Hradci Králové pod čj. 2/88. Tiskne V. & A. Janata, Nový Bydžov. Náklad 1000 výtisků. Mimobydžovským zájemcům zasíláme časopis poštou.

Cena jednoho čísla 7,— Kč.

Uzávěrka příštího čísla 10. 4. 1996.